

editorial

En aquest número, a més de les habituals ressenyes legals, us oferim un comentari jurisprudencial, realitzat per Josep Aldomà, sobre **la jubilació voluntària parcial del personal funcionari**.

legislació

REAL DECRETO-LEY 3/2012, DE 10 DE FEBRERO, DE MEDIDAS URGENTES PARA LA REFORMA DEL MERCADO LABORAL
([accés al text](#)) ([accés a la correcció d'errades](#))

Aquesta norma, que entrà en vigor el passat 12 de febrer i que està previst que es tramiti com a Projecte de Llei, aprova un seguit de mesures d'aplicació immediata en l'àmbit laboral. Respecte a les modificacions que introdueix i que afecten l'articulat de l'ET i de la LGSS, ens remetem a allò que ja vam comentar en l'Actualització núm. 31 del Codi bàsic. Us en destaquem, a banda, algunes de les novetats que incorpora i que poden afectar de manera particular al sector públic:

- En matèria de negociació col·lectiva, s'estableix que **la pròrroga màxima dels convenis col·lectius vençuts serà de dos anys** a partir de la denúncia sense que s'hagi acordat un nou conveni (art. 14.6).
- **Se suspèn fins al 31 de desembre de 2012 la prohibició d'encadenament de contractes temporals més enllà de 24 mesos** dintre d'un període de 30 mesos, prevista a l'art. 15.5 ET (art. 17).
- **En l'extinció del contracte per faltes d'assistència a la feina**, prevista en l'art. 52. d) ET, **ja no es tindrà en compte l'índex d'absentisme total de la plantilla del centre de treball** (art. 18.5).
- **S'admet expressament l'aplicació de l'acomiadament per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció al personal laboral del sector públic**. S'entendrà que concorren causes econòmiques "quan es produeixi una situació d'insuficiència pressupostària sobrevinguda i persistent per al finançament dels serveis públics corresponents". En tot cas, s'entendrà que la insuficiència pressupostària és persistent si es produeix durant tres trimestres consecutius; com a causes tècniques, quan es produeixin canvis, entre d'altres, en l'àmbit dels mitjans o instruments de la prestació del servei públic en concret; i com a causes organitzatives, quan es produeixin canvis, entre d'altres, en l'àmbit dels sistemes i mètodes de treball del personal adscrit al servei públic (DA 2ª).
- **Allò previst a l'art. 47 ET en relació amb la suspensió del contracte o reducció de jornada per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció o derivades de força major, no serà d'aplicació a les Administracions públiques i a les entitats de dret públic** vinculades o dependents d'una o varies d'elles i d'altres organismes públics, excepte a les que es financin majoritàriament amb ingressos obtinguts com a contrapartida d'operacions realitzades en el mercat (DA 3ª).
- **L'extinció per desistiment de l'empresari dels contractes d'alta direcció**, del personal que presti serveis al sector públic estatal, només donarà lloc a una **indemnització no superior a set dies per any de servei de la retribució anual en metàl·lic**, amb un màxim de sis mensualitats (DA 8ª. 2).
- La norma precisa (DF 1ª. 1) que **el permís de lactància només podrà ser exercit per un dels progenitors en cas que ambdós treballin**, mentre que fins ara es podia gaudir indistintament.
- **Per cura d'un menor de 8 anys o d'una persona discapacitada** física, psíquica o sensorial, es tindrà dret a **una reducció de la jornada "diària" de treball** (DF 1ª. 2).

ORDEN ESS/184/2012, DE 2 DE FEBRERO, POR LA QUE SE DESARROLLAN LAS NORMAS LEGALES DE COTIZACIÓN A LA SEGURIDAD SOCIAL, DESEMPLEO, PROTECCIÓN POR CESE DE ACTIVIDAD, FONDO DE GARANTÍA SALARIAL Y FORMACIÓN PROFESIONAL PARA EL EJERCICIO 2012 ([accés al text](#))

Per a 2012, el **topall màxim** de la base de cotització serà de 3.262,50 € mensuals i el mínim es manté en la mateixa quantia que el 2011, no podent ser inferior a 748,20 € mensuals (art. 2). Així mateix, s'augmenten les bases màximes de cotització respecte a l'exercici anterior i per a totes les categories professionals, en un 1 % (art. 3).

La quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes del personal funcionari que hagués ingressat en la seva respectiva administració **a partir de l'1 de gener de 2011, es redueix en un 50 %** (DA 5ª).

sentències

LA JUBILACIÓ VOLUNTÀRIA PARCIAL DEL PERSONAL FUNCIONARI: UN TEMA NO TANCAT

Sentència del TSJ de Catalunya de 24 de novembre de 2011, recurs d'apel·lació 188/2010 ([accés al text](#))

Comentada per Josep Aldomà

Generalment **s'ha considerat que el personal funcionari no té dret a la jubilació voluntària parcial prevista en els arts. 14. n) i 67. 1. d), 2 i 4 de l'EBEP**, amb l'argument que no és un dret perfeccionat que es pugui aplicar de forma immediata, sinó que requereix un desenvolupament normatiu per part de l'Estat. Aquest, s'hauria de produir a partir d'un estudi sobre els diferents règims d'accés a la jubilació dels funcionaris que ha de presentar el Govern al Congrés dels Diputats, segons estableix la Disposició addicional sisena de la mateixa Llei.

La STSJ comentada admet sense cap pal·liatiu la jubilació parcial d'un funcionari municipal, en base als arguments següents:

1) **Els articles de l'EBEP citats són plenament vigents** i reconeixen el dret a la jubilació parcial amb la claredat suficient per no precisar un desenvolupament reglamentari, que ni està previst per dita llei ni podria contradir-la en cas d'aprovar-se. Els criteris de l'art. 3.1 del Codi civil sobre interpretació de les normes jurídiques sostenen aquesta afirmació.

2) **El funcionari té dret a la jubilació parcial sempre que reuneixi els requisits i condicions** establertes en el règim de Seguretat Social que li sigui aplicable; en el cas present, el Règim General i en concret l'art. 166 LGSS.

3) No és d'aplicació la limitació del RD 1131/2002, referida als treballadors per compte aliè, perquè comportaria privar els funcionaris del dret conferit per una llei. En aquest punt, rebutja l'informe de l'INSS en sentit contrari.

4) **No constitueix un obstacle per a la jubilació parcial el fet de percebre simultàniament una pensió i la remuneració per un treball en el sector públic**, perquè ambdues tindran la disminució corresponent i no ultrapassaran els límits legals. El contrari comportaria deixar sense efectes el dret legalment reconegut.

5) **La dificultat per a contractar un rellevista no suposa cap inconvenient per a l'Administració**, ja que en virtut de la seva potestat organitzativa pot adoptar les mesures necessàries per solucionar-ho.

La Sala del contenciós administratiu del TS ha esquivat, fins ara, pronunciar-se sobre si les previsions de l'EBEP són suficients per a reconèixer el dret a la jubilació parcial (interlocutòria de 7 de juliol de 2011, recurs 2630/2011 entre altres i STS de 14 de juliol de 2011, recurs 54/2008, aquesta sobre personal estatutari). Això ha facilitat l'existència de **pronunciaments oposats per part dels TSJ de les Comunitats autònomes**. Amb la lectura de les sentències es comprova que, globalment, els fonaments legals utilitzats per reconèixer o denegar la jubilació parcial són els mateixos, però la conclusió que en treuen els diferents Tribunals és oposada. Sense entrar en els arguments utilitzats en cada cas concret, s'han pronunciat a favor del dret a la jubilació parcial les SSTSJ de València de 20 de desembre de 2011, recurs 886/2009 i de 6 de maig de 2010, recurs 462/09; la STSJ Balears de 29 d'abril de 2011, recurs 47/2011; la STSJ d'Extremadura de 3 d'octubre de 2011, recurs 1550/2009; la STSJ de Castella i Lleó d'11 de febrer de 2011, recurs 172/2010; la STSJ de Galícia de 26 de gener de 2011, recurs 477/2009; i les SSTSJ d'Astúries de 25 de gener de 2010, recurs 374/2009 i de 18 de gener de 2010, recurs 274/2009.

Tenim exemples amb un pronunciament contrari en la STSJ d'Andalusia de 8 d'octubre de 2010, recurs 135/2009; la STSJ de Madrid de 6 de juliol de 2011, recurs 366/2009; la STSJ d'Aragó de 23 de novembre de 2011, recurs 166/2010; la STSJ de Castella la Manxa de 17 de desembre de 2010, recurs 313/2009; la STSJ d'Extremadura de 13 de juliol de 2010, recurs 200/2009; i la STSJ d'Astúries de 23 de setembre de 2011, recurs 1962/2009.

Fixem-nos que **els conflictes en aquesta matèria, quan es plantegen per personal funcionari, es dirimeixen davant l'ordre contenciós administratiu** i que els Tribunals d'aquest ordre -en aquest punt s'inclou també el TS- es consideren competents perquè la jubilació forma part dels drets que configuren l'estatut funcional, encara que tingui conseqüències amb una prestació de la Seguretat Social. Així doncs, previsiblement la recent aprovació de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, no canviarà la situació actual. Això és important perquè en l'ordre jurisdiccional social hi ha hagut un posicionament del TS en diversos recursos en unificació de doctrina relatius a personal estatutari de les institucions sanitàries públiques (com exemple, la STS de 22 de juliol de 2009, recurs 3044/2008), que s'han mostrat contraris al reconeixement de la jubilació parcial.